

Uchwała nr 31/17
Sejmiku Województwa Mazowieckiego
z dnia 28 lutego 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Marszałka Województwa Mazowieckiego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486, 1948 i 2260) oraz art. 229 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, 868, 996, 1579 i 2138) – uchwała się, co następuje:

§ 1.

Skargę Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o. o. na nienależyte wykonanie zadań oraz naruszenie praworządności przez Marszałka Województwa Mazowieckiego – uznaje się za bezzasadną.

§ 2.

Treść uchwały wraz z uzasadnieniem podlega doręczeniu skarżącej Spółce.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodnicząca Sejmiku
Województwa Mazowieckiego

Bożenna Pacholczak

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 5 stycznia 2015 r., Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa, wystąpiła do Marszałka Województwa Mazowieckiego, o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, zlokalizowanej przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie.

Zgodnie z Uchwałą nr 88/15 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 8 września 2015 r. w sprawie trybu rozpatrywania skarg dotyczących zadań lub działalności Marszałka Województwa Mazowieckiego oraz Zarządu Województwa Mazowieckiego skarga została przekazana Marszałkowi Województwa Mazowieckiego, celem ustosunkowania się, a następnie wraz ze stanowiskiem przekazana do Komisji Prawa, Samorządu, Bezpieczeństwa i Porządku Publicznego.

Po analizie merytorycznej wniosku Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa, w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych, zlokalizowanej przy ul. Kampinoskiej 1 w Warszawie, stwierdzono, że nie spełnia on wymogów określonych w przepisach prawa i pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. (znak: PŚ-V.7222.2.2015.WŚ), tut. organ wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia braków i złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie. Uzupełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły w dniu 4 maja 2015 r.

W dniach 30 czerwca 2015 r., 2 lipca 2015 r., oraz 17 lipca 2015 r., prowadzący instalację złożył kolejne uzupełnienia w sprawie.

W związku z obszernymi, nowymi informacjami w znaczący sposób wpływającymi na stan faktyczny, Marszałek Województwa Mazowieckiego pismem z dnia 30 lipca 2015 r., znak: PŚ-V.7222.2.2015.WŚ, poinformował, iż czasu niezbędnego na ich weryfikację nie wlicza się do 6 miesięcznego terminu wynikającego z art. 209 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Z uwagi na fakt, że wniosek nadal nie był kompletny, tut. organ pismem z dnia 10 sierpnia 2015 r. znak: PŚ-V.7222.2.2015.WŚ, ponownie wezwał prowadzącego instalację do uzupełnienia braków i złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie. Uzupełnienia w przedmiocie sprawy wpłynęły w dniu 19 sierpnia 2015 r.

Pismem z dnia 30 września 2015 r. (data wpływu 1 października 2015 r.), znak: MPO/ZDS-631-006/15(38), Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania w m. st. Warszawie Sp. z o.o., ul. Obozowa 43, 01-161 Warszawa, złożyła kolejne dokumenty w sprawie.

Przedmiotowa instalacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego, gdyż klasyfikuje się zgodnie z ust. 5 pkt 3 lit b), załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów **instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości** (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), do instalacji w gospodarce odpadami dla odpadów innych niż niebezpieczne do odzysku lub kombinacji odzysku i unieszkodliwiania o zdolności przetwarzania ponad 75 ton na dobę, z wykorzystaniem obróbki biologicznej.

Proponowana przez skarżącą Spółkę technologia nie zapewnia efektywnego wydzielenia z masy odpadów zmieszanych poszczególnych frakcji surowców wtórnych, przeznaczonych do recyklingu. W toku procesu technologicznego nie są wysegregowywane podstawowe odpady surowcowe takie jak: odpady papieru i tektury, odpady tworzyw sztucznych czy odpady szkła.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi we wniosku, jedynym stosowanym w instalacji urządzeniem przeznaczonym do wydzielenia odpadów surowcowych jest separator elektromagnetyczny. Prowadzony przez skarżącą Spółkę proces przetwarzania odpadów polega na rozdrobieniu przyjmowanych odpadów, następnie przesianiu na sitach

obrotowych, w których następuje rozdział odpadów na dwie frakcje – frakcję o wielkości 0-80 mm (tzw. frakcję podsitową) i frakcję o wielkości powyżej 80 mm. Frakcja nadsitowa o wielkości powyżej 80 mm po wydzieleniu metali żelaznych kwalifikowana jest przez prowadzącego instalację jako paliwo alternatywne 19 12 10 lub w przypadku niespełniania wymagań odbiorcy jako odpad 19 12 12. Natomiast frakcja podsitowa kierowana jest do części biologicznej instalacji.

Analizując przedstawiony powyżej proces mechanicznego przetwarzania odpadów w kontekście instalacji do mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów i stawianych im celom, nie sposób uznać, iż:

- 1) spełnia on wymagania najlepszej dostępnej techniki (wykorzystanie najbardziej efektywnych i powszechnie stosowanych urządzeń i technologii pozwalających osiągnąć wysoki ogólny poziom ochrony środowiska jako całości);
- 2) jest zgodny z hierarchią sposobów postępowania z odpadami zapisaną w ustawie o odpadach, w myśl której proces przetwarzania odpadów powinien być prowadzony w taki sposób, by wytworzone w jego wyniku odpady mogły być w pierwszej kolejności poddane recyklingowi lub przygotowaniu do ponownego użycia, a dopiero w sytuacji, gdy recykling nie jest możliwy z przyczyn technologicznych lub nieuzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych – innym procesom odzysku;
- 3) realizuje w pełni wymagania stawiane przez przepisy krajowe, unijne jak i system gospodarki odpadami;
- 4) jest efektywny i przynoszący korzyści środowiskowe.

Biorąc pod uwagę powyższe zastosowana w zakładzie technologia mechanicznego przetwarzania zmieszanych odpadów komunalnych prowadzona jest w sposób minimalistyczny, polegający w rzeczywistości na zmieleniu i przesianiu dostarczanych do zakładu odpadów komunalnych.

Mechaniczne przetwarzanie zmieszanych odpadów komunalnych polegające na przetwarzaniu zmieszanych odpadów komunalnych w celu wydzielenia z nich określonych frakcji dających się wykorzystać materiałowo, energetycznie oraz frakcji wymagającej dalszego biologicznego przetwarzania prowadzi do wytwarzania odpadów, które klasyfikuje się zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206), w zależności od ich właściwości jako odpady z podgrupy 19 12.

Frakcja nadsitowa (pozbawiona jedynie metali żelaznych) zgodnie z obowiązującym katalogiem odpadów powinna zostać zakwalifikowana jako odpad oznaczony kodem 19 12 12 – Inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów inne niż wymienione w 19 12 11. Nie znajduje uzasadnienia kwalifikowanie niemalże całej frakcji nadsitowej jako odpadu oznaczonego kodem 19 12 10 – odpady palne (paliwo alternatywne), bez uprzedniego poddania jej jakimkolwiek innym procesom obróbki. Frakcja nadsitowa, mimo wcześniejszego oddzielenia frakcji drobnej i metali żelaznych, nadal zawiera pewną ilość odpadów mokrych, znaczną ilość odpadów niepalnych (np. szkła, metali nieżelaznych, odpadów mineralnych) oraz odpadów niebezpiecznych, których nie da się wyeliminować z masy odpadów poprzez segregację ręczną w miejscu wyładunku. Mimo, iż taki odpad być może spełnia wymagania odbiorców, to jednak – z wymienionych powyżej względów – nie może być kwalifikowany jako gotowe, pełnowartościowe paliwo alternatywne. Aby można było uznać określoną frakcję za paliwo alternatywne, przedmiotowa frakcja powinna być poddana dalszemu procesowi przetwarzania.

Po analizie merytorycznej wniosku wraz ze złożonymi uzupełnieniami stwierdzono, że nie spełnia on wymogów określonych w przepisach prawa.

Jednocześnie należy wskazać, iż termin sprawy wszczętej wnioskiem skarżącej Spółki o wydanie pozwolenia zintegrowanego został poddany ocenie właściwych organów,

tj. Ministra Środowiska i Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok WSA nie jest prawomocny), w związku z czym zarzut przewlekłości postępowania administracyjnego nie podlega ocenie Sejmiku Województwa Mazowieckiego, jako organu sprawującego nadzór nad działalnością Marszałka i Zarządu Województwa Mazowieckiego w sprawach nienależących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej.

Mając powyższe na uwadze, skargę uznaje się za bezzasadną.